

Ziņojums
“Par minimālās algas situāciju 2026. gadā”

Rīga, 2026. gada maijs

Saturs

Kopsavilkums	3
1. Minimālās algas būtība	4
2. Minimālās algas regulējums	4
2.1. Sociālās aizsardzības un darba tirgus politikas pamatnostādnes 2021.-2027. gadam	4
2.2. Darba likums un MK regulējums	5
2.3. Darba koplīgumi	5
2.4. Direktīva par minimālajām algām Eiropas Savienībā	6
3. Minimālā alga Baltijas valstīs un ES	7
3.1. Minimālā alga Baltijas valstīs	7
3.2. Minimālā alga ES valstīs	7
4. Minimālās algas saņēmēju skaits	10
5. Minimālā alga salīdzinājumā ar vidējo algu	15
6. Minimālā alga un reģistrētais bezdarbs	18
7. Makroekonomiskās prognozes	19
7.1. Darba samaksas rādītāju prognozes	19
7.2. Inflācijas prognozes	19
7.3. Makroekonomisko rādītāju prognozes	20
7.4. Latvijas Bankas vērtējums	21
7.5. Ietekme uz valsts un pašvaldību budžetiem	22
8. Minimālā alga un mājāsaimniecību ienākumi	23
9. Minimālā stundas tarifa likme	23
1. pielikums – Ekonomiskās attīstības izmaiņas	25
2. pielikums – Dati par vidējo darba samaksu	30
3. pielikums – Minimālo ienākumu līmenis, pirktspēja un informācija par iedzīvotāju nabadzības riska un sociālās atstumtības rādītājiem	31
4. pielikums – Darba koplīgumi	33

Kopsavilkums

- 2026. gadā minimālā alga tika paaugstināta no 740 *euro* līdz 780 *euro* jeb par 5,4%.
- Minimālā alga attiecas uz vienkāršajās profesijās nodarbinātajiem, un tās apmērs kopumā atspoguļo valsts sociālekonomiskās attīstības līmeni un darba ražīguma līmeni tautsaimniecībā.
- Nosakot minimālās algas apmēru, ir būtiski ņemt vērā reģionālās atšķirības un situāciju nozarēs ar lielāku zemākas kvalifikācijas nodarbināto skaitu, jo šīs nozares un reģionus ar zemāku ekonomisko aktivitāti minimālās algas izmaiņas ietekmē būtiskāk.
- Vienlaikus, lai gan minimālās algas paaugstināšana var radīt nodarbinātības mazināšanos atsevišķās nozarēs, taču vienlaikus tā darbojas kā instruments, kas veicina produktivitātes pieaugumu un darbinieku pāriešanu uz labākas kvalitātes un augstākas produktivitātes darba vietām. Vienlaikus būtiski izvairīties no algu skalu saspīestības, kad arī kvalificēti darbinieki sāk saņemt algu minimālās algas apmērā.
- 2026. gadā arī pārējās Baltijas valstis paaugstināja minimālo algu – Igaunija no 886 *euro* līdz 946 *euro* jeb par 6,8%, Lietuva no 1038 *euro* līdz 1153 *euro* jeb par 11,1%. Baltijas valstu starpā Latvijā ir zemākā minimālā alga. Vienlaikus svarīgi ņemt vērā, ka Lietuvas bruto minimālā alga ietver arī darba devēja sociālās apdrošināšanas iemaksas.
- Latvijā 2026. gadā ir otrā zemākā minimālā alga Eiropas Savienībā, kas vienlaikus ir būtiski zemāka par minimālās algas apmēru augstāka ienākuma līmeņa un emigrācijas mērķa valstīs.
- Saskaņā ar FM prognozēm 2026. gada vidējās algas pieaugums varētu sasniegt 5,5% un 2027. gadā – 5,0%. 2025. gadā vidējā inflācija bija 3,7%. Sagaidāms, ka 2026. gada sākumā inflācija joprojām pārsniegs 3% atzīmi, bet pavasarī patēriņa cenu pieaugums kļūs mērenāks un veidos mazāk par 3%.
- Ņemot vērā MK noteikumos Nr. 730 noteikto atsaucē vērtību (atsaucē vērtības noteikšanu paredz Direktīva par minimālajām algām Eiropas Savienībā) 46 procentu apmērā no CSP aprēķinātās vidējās bruto darba samaksas par pēdējiem pieejamiem 12 mēnešiem, tas ir, 1815 *euro* par 2025. gadu, minimālā darba alga 2027. gadam būtu nosakāma 834,9 *euro*, attiecīgi noapaļojot skaitli līdz 835 *euro*, kas būtu par 7% lielāka salīdzinājumā ar 2026. gadu.
- Vienlaikus jāņem vērā, ka saskaņā ar Ministru kabinetā 2024. gada 19. septembrī izskatītā informatīvā ziņojuma “Par valsts budžeta ieņēmumu un nodokļu politikas pārskatīšanu 2025.–2027. gadā” protokollēmuma 5. punktu vidējā termiņā ir paredzēts šāds minimālās algas apmērs: 2026. gadā – 780 *euro* mēnesī, 2027. gadā – 820 *euro*

mēnesī, 2028. gadā – 860 *euro* mēnesī. Šī lēmuma fiskālā ietekme tika ņemta vērā, sagatavojot likumprojektus “Par valsts budžetu 2025. gadam un budžeta ietvaru 2025., 2026. un 2027. gadam” un “Par valsts budžetu 2026. gadam un budžeta ietvaru 2026., 2027. un 2028. gadam”.

- Līdz ar to nepieciešama vienošanās, lai salāgotu minimālās algas pieaugumu, kas izriet no valsts budžeta ietvarā plānotā pieauguma pret to pieaugumu, kas būtu jānodrošina saskaņā ar MK noteikumos Nr. 730 noteikto atsaucē vērtību.
- Nozaru ģenerālvienošānām var būt nozīmīga loma, nosakot arī augstāku minimālās algas līmeni, ņemot vērā situāciju nozarē, tomēr šobrīd to skaits ir salīdzinoši mazs. No spēkā esošajiem vispārējiem darba koplīgumiem būvniecības nozares ģenerālvienošānās pašreiz aptver lielāko darbinieku skaitu.

1. Minimālās algas būtība

Minimālā alga ir paredzēta kā aizsargmehānisms vienkāršo profesiju veicējiem, nosakot zemāko algu, kuru darba devējam jāmaksā par darbu. Minimālās algas paaugstināšana veicina personu un līdz ar to mājsaimniecību ienākumu pieaugumu un vienlaikus var motivēt lielāku iesaisti darba tirgū, kā arī ražīguma pieaugumu tautsaimniecībā. Vienlaikus minimālā alga ir viens no instrumentiem strādājošo nabadzības mazināšanai.

Minimālās algas paaugstināšana var veicināt algu pieaugumu arī citos algu līmeņos. Taču jāņem vērā, ka minimālās algas izmaiņas var radīt algu skalu saspīestību, piemēram, situācijās, kad minimālo algu sāk saņemt arī kvalificētāki darbinieki, tādējādi mazinot prasmju un izglītības nozīmi un nelabvēlīgi ietekmējot ražīgumu. Minimālajai algai var būt arī specifiska ietekme uz konkurētspēju un darba tirgu nozarēs un reģionos atkarībā no tā, kāds ir minimālās algas saņēmēju īpatsvars.

2. Minimālās algas regulējums

2.1. Sociālās aizsardzības un darba tirgus politikas pamatnostādnes 2021.-2027. gadam

Saskaņā ar Ministru kabineta 2021. gada 1. septembra rīkojumu Nr. 616 ir apstiprinātas “Sociālās aizsardzības un darba tirgus politikas pamatnostādnes 2021.-2027. gadam”, kuru 3. rīcības virziena “Iekļaujošs darba tirgus ikvienam un kvalitatīvas darba vietas, atbalstot ilgtermiņa līdzdalību darba tirgū” ietvaros ir paredzēts uzdevums Nr. 3.4. “Nodrošināt minimālās darba algas regulāru pārskatīšanu”.

2.2. Darba likums un MK regulējums

Latvijā kopumā pastāv decentralizēta algu noteikšanas sistēma un viens minimālās algas līmenis, kas ir saistošs visiem darba devējiem. Saskaņā ar Darba likuma 61. pantu minimālā darba alga nedrīkst būt mazāka par valsts noteikto minimumu. Minimālās mēneša darba algas noteikšanas un pārskatīšanas kārtību nosaka Ministru kabinets. Tāpat Ministru kabinets nosaka minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros, kā arī minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu.

Minimālā alga ir noteikta Ministru kabineta 2015. gada 24. novembra noteikumos Nr. 656 “Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu”. Savukārt minimālās mēneša darba algas noteikšanas un pārskatīšanas sistēmu regulē Ministru kabineta 2024. gada 19. novembra noteikumi Nr. 730 “Minimālās mēneša darba algas noteikšanas un pārskatīšanas kārtība” (turpmāk – noteikumi Nr. 730). Regulējums nosaka, ka Labklājības ministrija (turpmāk – LM) reizi gadā izstrādā priekšlikumu par minimālās mēneša darba algas apmēru (līdz jebkuram veselam skaitlim ar precizitāti līdz vienam *euro*) nākamajam gadam, ņemot vērā virkni rādītāju, kas noteikti noteikumos Nr. 730.

Tāpat regulējums nosaka, ka minimālās mēneša darba algas noteikšanā tiek iesaistīti sociālie partneri – Latvijas Darba devēju konfederācija (turpmāk – LDDK) un Latvijas Brīvo arodbiedrību savienība (turpmāk – LBAS) Nacionālajā trīspusējās sadarbības padomē (turpmāk – NTSP), kas koordinē un organizē trīspusējo sociālo dialogu starp darba devēju organizācijām, valsts institūcijām un arodbiedrībām, lai saskaņotu intereses sociālajos un ekonomiskajos jautājumos. Pēc izskatīšanas NTSP Ministru kabinets pieņem lēmumu par minimālās mēneša darba algas apmēru nākamajam gadam. Sākotnējo priekšlikumu par minimālās algas apmēra saglabāšanu vai paaugstināšanu nākamajam gadam un attiecīgo izmaiņu ieviešanas datumu LM ir jāiesniedz izskatīšanai NTSP Sociālās drošības apakšpadomes sēdē un pēc tam NTSP.

Minimālās mēneša darba algas apmērs 2026. gadam tika noteikts 780 *euro* apmērā¹.

2.3. Darba koplīgumi

Satversmes 108. pants garantē strādājošo tiesības uz koplīgumu. Darba likums paredz tiesības noslēgt darba koplīgumus uzņēmumā, nozarē vai teritorijā, t.sk. vispārsaistošus koplīgumus nozarē jeb ģenerālvienošanās.

¹ Ar Ministru kabineta 2025. gada 19. novembra noteikumiem Nr. 680 “Grozījums Ministru kabineta 2015. gada 24. novembra noteikumos Nr. 656 “Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu””

Darba koplīgumu uzņēmumā slēdz darba devējs un darbinieku arodbiedrība vai darbinieku pilnvaroti pārstāvji, ja darbinieki nav apvienojušies arodbiedrībā, savukārt koplīgumu nozares līmenī (ģenerālvienošanos) slēdz darba devējs, darba devēju grupa, darba devēju organizācija vai šādu organizāciju apvienība ar darbinieku arodbiedrību vai arodbiedrību apvienību, kura apvieno vislielāko strādājošo skaitu valstī, vai arodbiedrību, kas ietilpst apvienībā, kura apvieno vislielāko strādājošo skaitu valstī, ja ģenerālvienošanās pusēm ir atbilstošs pilnvarojums vai ja tiesības slēgt ģenerālvienošanos paredzētas šo apvienību (savienību) statūtos. Pašreiz Latvijā ir noslēgtas trīs vispārsaistošas ģenerālvienošanās. Papildu informācija sniegta 4.pielikumā.

2025. gada 9. septembrī LM ir apstiprināts Rīcības plāns koplīguma sarunu veicināšanai 2025.–2027. gadam, kas paredz pasākumus darba koplīgumu slēgšanas veicināšanai uzņēmumu un nozaru līmenī, tostarp koplīgumu prakses izvērtēšanu un labās prakses popularizēšanu, normatīvā regulējuma pilnveidošanu, datu un informācijas par koplīgumu tvērumu uzlabošanu, kā arī sadarbību ar citām valsts pārvaldes iestādēm, lai sekmētu koplīguma sarunas un koplīgumu slēgšanu Latvijā.

2.4. Direktīva par minimālajām algām Eiropas Savienībā

Pieeja, kas nosaka regulāru minimālās darba algas paaugstināšanu, ir nostiprināta Eiropas Parlamenta un Padomes 2022. gada 19. oktobra direktīvā 2022/2041 par adekvātām minimālajām algām Eiropas Savienībā. Ņemot vērā direktīvā noteiktos principus, direktīvas pārņemšanas periodā (2 gadi) Latvijas normatīvajā regulējumā tika nostiprināti minimālās algas noteikšanas procesā analizējamie rādītāji, kā arī atsaucēs vērtība.

Direktīvas noteikumi ir pārņemti nacionālajā regulējumā ar MK noteikumiem Nr. 730, ar kuriem zaudēja spēku Ministru kabineta 2016. gada 18. augusta noteikumi Nr. 563 “Minimālās mēneša darba algas noteikšanas un pārskatīšanas kārtība”. MK noteikumos Nr. 730 ir noteikti Direktīvai 2022/2041 atbilstoši rādītāji minimālās algas noteikšanai, minimālās algas pārskatīšanas kārtība, kā arī atsaucēs vērtība, proti minimālās algas apmērs pret vidējo darba samaksu, ko jāņem vērā, lemjot par minimālās algas apmēru.

Diskusiju laikā izskanēja dažādi viedokļi par atsaucēs vērtību un par periodu, pret kuru to būtu jāaprēķina minimālā alga. Sociālajiem partneriem nebija vienotas nostājas attiecībā uz atsaucēs vērtību, līdz ar to, apkopojot visus saņemtos viedokļus, kā arī ņemot vērā bruto minimālās algas attiecību pret vidējo algu citās ES valstīs, un, lai nodrošinātu optimālu, tautsaimniecības un reģionālās attīstības situācijai atbilstošu minimālās algas kāpumu, MK noteikumos Nr. 730 tika iestrādāta atsaucēs vērtība 46 procentu apmērā no CSP aprēķinātās vidējās bruto darba samaksas par pēdējiem pieciem 12 mēnešiem. Vidējā alga valstī katru

gadu pieaug, līdz ar to katru gadu tiks paaugstināta arī minimālā alga un būtu zināma prognozējamība par minimālās mēneša darba algas pieaugumu.

2024. gadā mēneša vidējā bruto darba samaksa valstī bija 1685 *euro*. Tādējādi 46 procenti no CSP aprēķinātās vidējās bruto darba samaksas par pēdējiem pieejamiem 12 mēnešiem bija 775,10 *euro*. Par pamatu ņemot šo atsauces vērtību un atbilstoši pārējo sociālekonomisko rādītāju un citas minētās informācijas analīzei, minimālā alga 2026. gadā tika noteikta 780 *euro* apmērā.

3. Minimālā alga Baltijas valstīs un ES

3.1. Minimālā alga Baltijas valstīs

2026. gadā Latvija paaugstināja minimālo algu par 5,4% līdz 780 *euro* mēnesī. Arī pārējās Baltijas valstis 2026. gadā paaugstināja minimālo algu. Baltijas valstu starpā Latvijā ir zemākā minimālā alga (skat. 1. tabulu). Vienlaikus svarīgi ņemt vērā, ka Lietuvas bruto minimālā alga ietver arī darba devēja sociālās apdrošināšanas iemaksas.

1. tabula

Minimālā alga Baltijas valstīs 2023. - 2026. gadā

	Minimālā bruto alga 2023.gadā, EUR	Minimālā bruto alga 2024.gadā, EUR	Minimālā bruto alga 2025.gadā, EUR	Minimālā bruto alga 2026.gadā, EUR	Minimālās bruto algas pieaugums 2024.gadā, %	Minimālās bruto algas pieaugums 2025.gadā, %	Minimālās bruto algas pieaugums 2026.gadā, %
Lietuva	840	924	1038	1153	10,0	12,3	11,1
Igaunija	725	820	886	946	13,1	8,0	6,8
Latvija	620	700	740	780	12,9	5,7	5,4

Datu avots: Eurostat dati, CSP dati

Attiecībā uz 2026. gadu:

- Lietuvā minimālā alga palielināta no 1038 *euro* līdz 1153 *euro* jeb par 11,1%.
- Igaunijā no 886 *euro* līdz 946 *euro* jeb par 6,8%.

- Igaunijā ir panākta vienošanās (memorands ar sociālajiem partneriem), ka minimālā alga tiks palielināta un 2025. gadā tā veidos - 45% no vidējās algas, 2026.gadā - 47,5% un 2027.gadā - 50% no vidējās algas.

3.2. Minimālā alga ES valstīs

Valdības noteiktas minimālās algas ir 22 ES dalībvalstīs, bet nav noteiktas 5 valstīs - Dānijā, Itālijā, Austrijā, Somijā un Zviedrijā, jo tās tiek regulētas darba koplīgumos.

Minimālo algu apmērs starp ES dalībvalstīm būtiski atšķiras – piemēram, augstākā minimālā alga ES 2026. gadā ir Luksemburgā - 2704 *euro*, kamēr zemākā minimālā alga ir

Bulgārijā – 620 *euro*, lielā mērā atspoguļojot valstu ekonomiskās attīstības un ienākumu līmeņa atšķirības (skat. 2.tabulu).

Latvijā 2026. gadā ir otrā zemākā minimālā alga Eiropas Savienībā, tā ir zemāka par Lietuvas un Igaunijas minimālo algu un būtiski zemāka par minimālās algas apmēru tādās augstāka ienākuma līmeņa un emigrācijas mērķa valstīs kā, piemēram, Vācija, Īrija u.c.

Minimālā (bruto) alga ES valstīs 2025. un 2026. gadā

		Minimālā alga 2025 .gadā, EUR	Minimālā alga 2026 .gadā, EUR	Pieaugums (%)
1.	Luksemburga	2638	2704	2,5
2.	Īrija	2282	2391	4,8
3.	Vācija	2122	2301	8,4
4.	Nīderlande	2193	2295	4,6
5.	Beļģija	2070	2154	4,0
6.	Francija	1802	1823	1,2
7.	Slovēnija	1384	1606	16,0
8.	Spānija	1381	1425	3,1
9.	Lietuva	1038	1153	11,1
10.	Polija	1091	1139	4,3
11.	Kipra	1000	1088	8,8
12.	Portugāle	1015	1073	5,7
13.	Horvātija	970	1050	8,2
14.	Grieķija	968	1027	6,0
15.	Malta	961	994	3,5
16.	Igaunija	886	946	6,8
17.	Čehija	826	924	11,9
18.	Slovākija	816	915	12,1
19.	Ungārija	707	838	18,6
20.	Rumānija	814	795	-2,4
21.	Latvija	740	780	5,4
22.	Bulgārija	551	620	12,6

Datu avots: *Eurofound*²

*Piezīme par Rumāniju: lai gan nominālās algas *euro* izteiksmē var svārstīties valūtas kursa izmaiņu dēļ, to apmērs nacionālajā valūtā var būt nemainīgs. Rumānijas minimālā alga vietējā valūtā nav samazinājusies, taču *euro* izteiksmē tā ir nedaudz samazinājusies.

² Eurofound (2025), Minimum wages in the EU in 2026 - <https://www.eurofound.europa.eu/en/surveys-and-data/data-catalogue/national-minimum-wages-2026>.

4. Minimālās algas saņēmēju skaits

2021.-2025.gadā darbaņēmēju īpatsvars, kuri saņēma minimālo algu vai mazāk, bija robežās no 19,4% līdz 17,1% jeb aptuveni piektā daļa no visiem darbaņēmējiem, bet 2024.gadā minimālās algas saņēmēju īpatsvars ir bijis zemākais pēdējo piecu gadu laikā, samazinoties līdz 15,3%.

Saskaņā ar CSP datiem 2025.gadā vidēji 131 815 darbaņēmēji jeb 17,1% saņēma minimālo algu vai mazāk, kas bija par 2,3 procentpunktu mazāk nekā 2021. gadā, kad minimālo algu vai mazāk saņēma 19,4% darbaņēmēju (skat. 3.tabulu).

3. tabula

Darbaņēmēji ar ienākumiem ar minimālo algu vai mazāk, vidēji gadā

	2021	2022	2023	2024	2025
PAVISAM	837 444	822 365	822 489	816 545	816 645
Ar minimālo darba algu	29 620	31 392	32 712	33 213	30 267
Īpatsvars no darbaņēmēju skaita ar darba ienākumiem, %	3,9	4,1	4,2	4,3	3,9
Ar minimālo darba algu vai mazāk	149 173	123 143	131 584	117 895	131 815
Īpatsvars no darbaņēmēju skaita ar darba ienākumiem, %	19,4	16,0	17,0	15,3	17,1

Datu avots: CSP,

https://data.stat.gov.lv/pxweb/lv/OSP_PUB/START_EMP_DS_DSN/DSN020

2025. gadā darbaņēmēju īpatsvars, kuri saņēma minimālo algu vai mazāk, samazinājās visos reģionos, variējot no 14,9% Pierīgas reģionā līdz 22,4% Latgales reģionā (skat. 4. tabulu).

4. tabula

Darbaņēmēji ar ienākumiem ar minimālo algu vai mazāk, vidēji gadā, reģionos

		Darbaņēmēju skaits				Īpatsvars no darbaņēmēju skaita ar darba ienākumiem, %			
		2021	2022	2023	2024	2021	2022	2023	2024
LATVIJA	PAVISAM	822365	822489	816545	816645	X	X	X	X
	..Ar minimālo darba algu vai mazāk	123143	131584	117895	131815	16.0	17.0	15.3	17.1
Rīgas reģions	PAVISAM	282152	282706	280744	281260	X	X	X	X
	..Ar minimālo darba algu vai mazāk	38432	41901	37804	42068	14.5	15.7	14.3	15.8
Pierīgas reģions	PAVISAM	174238	176817	178059	179530	X	X	X	X

	..Ar minimālo darba algu vai mazāk	23253	25073	23074	25365	14.3	15.1	13.8	14.9
Vidzemes reģions	PAVISAM	74669	74454	73657	73219	X	X	X	X
	..Ar minimālo darba algu vai mazāk	11374	12187	10993	11999	16.2	17.4	15.8	17.3
Kurzemes reģions	PAVISAM	94716	94123	92556	91454	X	X	X	X
	..Ar minimālo darba algu vai mazāk	15395	16372	14733	16116	17.3	18.4	16.9	18.6
Zemgales reģions	PAVISAM	94767	94291	93541	93965	X	X	X	X
	..Ar minimālo darba algu vai mazāk	14276	15198	13806	15299	16.0	17.1	15.6	17.1
Latgales reģions	PAVISAM	91756	90990	89102	88146	X	X	X	X
	..Ar minimālo darba algu vai mazāk	18030	18754	17037	18743	20.8	21.8	20.2	22.4

Datu avots: CSP,

https://data.stat.gov.lv/pxweb/lv/OSP_PUB/START_EMP_DS_DSN/DSN040/

CSP dati par darba ņēmēju skaitu, kuriem darba ienākumi bija līdz un minimālās algas apmērā, liecina, ka 2025. gadā no 131 815 darba ņēmējiem privātajā sektorā bija 97 092 darba ņēmēji jeb 18,3% no privātajā sektorā nodarbinātajiem, savukārt, sabiedriskajā sektorā bija 30 515 darba ņēmēji jeb 13,3% no sabiedriskajā sektorā nodarbinātajiem (skat. 5. tabulu).

5. tabula

Darba ņēmēju skaits, kuriem ienākumi ir līdz un minimālās algas apmērā, vidēji gadā, sabiedriskajā un privātajā sektorā

		Darba ņēmēju skaits			
		2022	2023	2024	2025
Pavisam	..Ar minimālo darba algu vai mazāk	123 143	131 584	117 895	131 815
	Īpatsvars no darba ņēmēju skaita ar darba ienākumiem, %	16,0	17,0	15,3	17,1
Sabiedriskajā sektorā	..Ar minimālo darba algu vai mazāk	26 032	29 012	26 603	30 515
	Īpatsvars no darba ņēmēju skaita ar darba ienākumiem, %	11,4	12,6	11,5	13,3
Privātajā sektorā	..Ar minimālo darba algu vai mazāk	94 190	99 270	87 906	97 092
	Īpatsvars no darba ņēmēju skaita ar darba ienākumiem, %	17,7	18,6	16,7	18,3

Datu avots: CSP,

https://data.stat.gov.lv/pxweb/lv/OSP_PUB/START_EMP_DS_DSN/DSN010/

6. tabula

**Darba ņēmēju skaits ar minimālo darba algu vai mazāk pēc izglītības
(vidēji 2025. gadā)**

Izglītības līmenis	Darba ņēmēju skaits	Īpatsvars no darba ņēmēju skaita ar darba ienākumiem, %
Pavisam	131 815	17,1
Augstākā izglītība (ISCED 5.-8. līmenis)	31 395	10,0
Vispārējā vidējā vai vidējā profesionālā izglītība (ISCED 3. un 4. līmenis)	75 506	20,5
Nav skolas izglītības, zemāka par sākumskolas izglītību, pamatskolas vai sākumskolas izglītība (ISCED 0.-2. līmenis)	19 477	29,9
Nav norādīts	5 437	22,8

Datu avots: CSP

https://data.stat.gov.lv/pxweb/lv/OSP_PUB/START_EMP_DS_DSN/DSN070/

7. tabula

**Darba ņēmēju skaits ar minimālo darba algu vai mazāk pa vecuma grupām
(vidēji 2025. gadā)**

Vecums	Darba ņēmēju skaits	Īpatsvars no darba ņēmēju skaita ar darba ienākumiem, %
19 gadi un mazāk	6 967	52,5
20–24 gadi	10 366	21,7
25–29 gadi	6 122	11,9
30–34 gadi	8 193	11,2
35–39 gadi	11 008	11,4
40–44 gadi	10 902	11,6
45–49 gadi	11 103	13,0
50–54 gadi	12 824	14,7
55–59 gadi	13 631	16,8
60–64 gadi	14 546	19,4
65–69 gadi	12 749	33,1
70–74 gadi	7 163	47,1
75 gadi un vairāk	4 417	60,6
Nav zināms	1 823	29,0

Datu avots: CSP

https://data.stat.gov.lv/pxweb/lv/OSP_PUB/START_EMP_DS_DSN/DSN030/

**Darbaņēmēju skaits ar minimālo darba algu vai mazāk pa darbības veidiem
(vidēji 2023., 2024. un 2025. gadā)**

		Darbaņēmēju skaits			Īpatsvars no darbaņēmēju skaita ar darba ienākumiem, %		
		2023	2024	2025	2023	2024	2025
PAVISAM	Ar minimālo darba algu vai mazāk	131584	117895	131815	17.0	15.3	17.1
	Ar minimālo darba algu	32712	33213	30267	4.2	4.3	3.9
A Lauksaimniecība, mežsaimniecība un zivsaimniecība	Ar minimālo darba algu vai mazāk	6958	6463	6532	24.7	23.3	24.0
	Ar minimālo darba algu	3228	3212	2898	11.4	11.6	10.6
B Ieguves rūpniecība un karjeru izstrāde	Ar minimālo darba algu vai mazāk	310	239	289	10.2	8.0	9.6
	Ar minimālo darba algu	53	47	39	1.7	1.6	1.3
C Apstrādes rūpniecība	Ar minimālo darba algu vai mazāk	14522	12438	13917	13.8	12.2	13.8
	Ar minimālo darba algu	3199	3285	2820	3.0	3.2	2.8
D Elektroenerģija, gāzes apgāde, siltumapgāde un gaisa kondicionēšana	Ar minimālo darba algu vai mazāk	459	430	504	5.5	5.2	6.1
	Ar minimālo darba algu	136	151	158	1.6	1.8	1.9
E Ūdens apgāde, notekūdeņu, atkritumu apsaimniekošana un sanācija	Ar minimālo darba algu vai mazāk	600	495	533	9.7	7.9	8.6
	Ar minimālo darba algu	144	143	95	2.3	2.3	1.5
F Būvniecība	Ar minimālo darba algu vai mazāk	7845	6685	7267	16.2	14.5	15.6
	Ar minimālo darba algu	1464	1401	1173	3.0	3.0	2.5
G Vairumtirdzniecība un mazumtirdzniecība, automobiļu un motociklu remonts	Ar minimālo darba algu vai mazāk	23961	20888	22773	19.2	16.9	18.7
	Ar minimālo darba algu	7240	7139	6182	5.8	5.8	5.1
H Transports un uzglabāšana	Ar minimālo darba algu vai mazāk	8549	7609	7969	14.3	13.0	14.1
	Ar minimālo darba algu	2024	2202	1831	3.4	3.8	3.2
	Ar minimālo darba algu vai mazāk	8728	7693	9217	31.9	27.3	31.6

I Izmitināšana un ēdināšanas pakalpojumi	Ar minimālo darba algu	1402	1408	1287	5.1	5.0	4.4
J Informācijas un komunikācijas pakalpojumi	Ar minimālo darba algu vai mazāk	3063	2789	3129	8.3	7.5	8.5
	Ar minimālo darba algu	1082	1119	1046	2.9	3.0	2.9
K Finanšu un apdrošināšanas darbības	Ar minimālo darba algu vai mazāk	639	492	555	4.2	3.2	3.5
	Ar minimālo darba algu	139	143	119	0.9	0.9	0.8
L Operācijas ar nekustamo īpašumu	Ar minimālo darba algu vai mazāk	5294	4772	5095	28.2	25.6	27.9
	Ar minimālo darba algu	1384	1429	1370	7.4	7.7	7.5
M Profesionālie, zinātniskie un tehniskie pakalpojumi	Ar minimālo darba algu vai mazāk	4633	4254	4450	15.5	14.1	14.6
	Ar minimālo darba algu	1730	1698	1535	5.8	5.6	5.0
N Administratīvo un apkalpojošo dienestu darbība	Ar minimālo darba algu vai mazāk	7707	6994	8248	24.3	21.7	24.9
	Ar minimālo darba algu	970	1026	994	3.1	3.2	3.0
O-R Valsts pārvalde un aizsardzība; obligātā sociālā apdrošināšana; izglītība; veselība un sociālā aprūpe; māksla, izklaide un atpūta	Ar minimālo darba algu vai mazāk	32272	30437	35266	15.1	14.0	16.0
	Ar minimālo darba algu	6712	7135	7061	3.1	3.3	3.2
S Citi pakalpojumi	Ar minimālo darba algu vai mazāk	3647	3430	3642	40.4	37.9	39.1
	Ar minimālo darba algu	1062	1023	884	11.8	11.3	9.5

Datu avots: CSP

https://data.stat.gov.lv/pxweb/lv/OSP_PUB/START_EMP_DS_DSN/DSN060/

**Darba ņēmēju skaits ar ienākumiem zem minimālās darba algas
(2023., 2024. un 2025. gadā)**

	Darba ņēmēju skaits			Īpatsvars no darba ņēmēju skaita ar darba ienākumiem, %		
	2023	2024	2025	2023	2024	2025
..līdz 200.00 euro	25 154	23 116	21 918	3,2	3,0	2,8
..200.01-400.00 euro	30 069	26 420	24 729	3,9	3,4	3,2
..400.01-700.00 euro	122 672	84 921	76 498	15,8	11,0	9,9
..700.01-1000.00 euro	131 324	133 319	121 662	17,0	17,3	15,7
..Ar minimālo darba algu	32 712	33 213	30 267	4,2	4,3	3,9

5. Minimālā alga salīdzinājumā ar vidējo algu

2022. gads

Saskaņā ar CSP datiem Latvijā 2022. gadā mēneša vidējā bruto darba samaksa valstī par pilnas slodzes darbu bija 1 373 *euro*. Salīdzinot ar 2021. gadu, mēneša vidējais atalgojums palielinājās par 95 eiro jeb 7,5 %, bet samaksa par vienu nostrādāto stundu pirms nodokļu nomaksas – par 6,6 % (no 8,54 līdz 9,10 *euro*). Vidējā neto darba samaksa (aprēķināta, izmantojot darba vietā piemērojamos darba nodokļus) bija 1 006 *euro* jeb 73,3 % no bruto algas, un gada laikā tā pieauga par 7,1 %. Savukārt, ņemot vērā patēriņa cenu kāpumu, neto darba samaksa samazinājās par 8,7 %, kas liecina par algoto darbinieku pirktpējas straujo krišanos. Salīdzinot minimālo algu pret vidējo darba samaksu par iepriekšējo jeb 2022.gadu, var secināt, ka 2023. gadā minimālā alga (620 *euro*) bija 45,2 % no vidējās darba algas (1 373 *euro*) iepriekšējā gadā.

2023. gads

Saskaņā ar CSP datiem Latvijā 2023.gadā mēneša vidējā bruto darba samaksa valstī par pilnas slodzes darbu bija 1 537 *euro*. Salīdzinot ar 2022. gadu, mēneša vidējais atalgojums palielinājās par 164 *euro* jeb 11,9 %, bet samaksa par vienu nostrādāto stundu pirms nodokļu nomaksas – par 11,5 % (no 9,10 līdz 10,14 *euro*). Vidējā neto darba samaksa (aprēķināta, izmantojot darba vietā piemērojamos darba nodokļus) bija 1 119 *euro* jeb 72,9 % no bruto

algas, un gada laikā tā pieauga par 11,3 %, taču, ņemot vērā inflāciju, reālais neto algas pieaugums bija 2,2 %. Salīdzinot minimālo algu pret vidējo darba samaksu par iepriekšējo jeb 2023.gadu, var secināt, ka 2024.gadā minimālā alga (700 *euro*) bija 45,5 % no vidējās darba algas (1537 *euro*) iepriekšējā gadā.

2024. gads

Saskaņā ar CSP datiem Latvijā 2024. gadā mēneša vidējā bruto darba samaksa valstī par pilnas slodzes darbu bija 1 685 eiro. Salīdzinot ar 2023. gadu, mēneša vidējais atalgojums palielinājās par 148 *euro* jeb 9,7 %, bet samaksa par vienu nostrādāto stundu pirms nodokļu nomaksas pieauga līdz 11,38 eiro jeb par 12,1%. 2024. gadā mēneša vidējā bruto darba samaksa sabiedriskajā sektorā (1 742 *euro*) bija par 76 *euro* lielāka nekā privātajā (1 666 *euro*). Vidējā neto darba samaksa, kas aprēķināta, izmantojot darba vietā piemērojamos darba nodokļus, 2024. gadā bija 1 221 *euro* jeb 72,4% no bruto algas, un gada laikā tā pieauga par 9%, bet ņemot vērā inflāciju, reālais neto algas pieaugums bija 7,6%.

2025. gads

Saskaņā ar CSP datiem Latvijā 2025. gadā mēneša vidējā bruto darba samaksa valstī par pilnas slodzes darbu bija 1 815 *euro*. Salīdzinot ar 2024. gadu, mēneša vidējais atalgojums palielinājās par 130 *euro* jeb 7,7 %. Savukārt samaksa par vienu nostrādāto stundu pirms nodokļu nomaksas pieauga līdz 12,27 *euro*, kas ir par 7,9 % vairāk nekā gadu iepriekš.

2026. gads

2024. gada 19. septembrī Ministru kabinetā tika izskatīts informatīvais ziņojums “Par valsts budžeta ieņēmumu un nodokļu politikas pārskatīšanu 2025.–2027. gadā”, kas sagatavots atbilstoši Nacionālās trīspusējās sadarbības padomes 2024. gada 6. septembra sēdē konceptuāli atbalstītajam nodokļu pārskatīšanas scenārijam. Protokollēmuma 5. punkts nosaka, ka vidējā termiņā ir paredzēts šāds minimālās algas apmērs: 2026. gadā – 780 *euro* mēnesī, 2027. gadā – 820 *euro* mēnesī, 2028. gadā – 860 *euro* mēnesī. Šī lēmuma fiskālā ietekme ir ņemta vērā, sagatavojot likumprojektu “Par valsts budžetu 2025. gadam un budžeta ietvaru 2025., 2026. un 2027. gadam”.

Ņemot vērā MK noteikumus Nr. 730 noteikto atsauces vērtību 46 procentu apmērā no CSP aprēķinātās vidējās bruto darba samaksas par pēdējiem pieejamiem 12 mēnešiem, tas ir, 1815 *euro* par 2025. gadu, minimālā darba alga 2027. gadam būtu nosakāma 834,9 *euro*, attiecīgi noapaļojot skaitli līdz 835 *euro*. Tādējādi secināms, ka aprēķinātais minimālās mēneša darba algas apmērs 2027. gadam pārsniedz protokollēmumā noteikto apmēru.

Minimālā alga un mēneša vidējā darba samaksa pa gadiem

Gads	Minimālā mēneša darba alga, EUR	Strādājošo mēneša vidējā bruto darba samaksa, EUR	Minimālā mēneša darba alga % no strādājošo mēneša vidējās bruto darba samaksas par iepriekšējo gadu
2012	284,57	685	43,1
2013	284,57	716	41,5
2014	320,00	765	44,7
2015	360,00	818	47,1
2016	370,00	859	45,2
2017	380,00	926	44,2
2018	430,00	1004	46,4
2019	430,00	1076	42,8
2020	430,00	1143	40,0
2021	500,00	1277	43,7
2022	500,00	1373	39,2
2023	620,00	1537	45,2
2024	700,00	1685	45,5
2025	740,00	1815	44,0
2026	780,00	1993*	46,0
2027	820	2049*	45,2
	835		46,0

*prognose

**no vidējās bruto darba samaksas par pēdējiem pieejamiem 12 mēnešiem (t.i. par 2025. gadu).

Datu avots: CSP, FM

6. Minimālā alga un reģistrētais bezdarbs

Analizējot reģistrētā bezdarba situāciju, var secināt, ka katru gadu gada sākumā ir tendence pieaugt reģistrētā bezdarba līmenim salīdzinājumā ar iepriekšējā gada nogali, arī tajos gados, kad minimālā alga nav paaugstināta, bet gada beigās – samazināties salīdzinājumā ar gada sākumu (skat. 11. tabulu).

Minimālā alga pēdējo 10 gadu laikā ir tikusi paaugstināta vairākas reizes, taču nav novērots bezdarba līmeņa pieaugums (arī reģionāli un nozaru līmenī), ko būtu izraisījusi tieši minimālās algas celšana.

11. tabula

Reģistrētā bezdarba līmenis perioda beigās, %

Mēneši												
Gadi	Jan	Feb	Mar	Apr	Mai	Jūn	Jūl	Aug	Sep	Okt	Nov	Dec
2012	11,7	11,8	11,7	11,3/ 12,9*	12,3	11,9	11,6	11,3	11,0	10,7	10,6	10,5
2013	10,9	10,9	10,8	10,4	9,9	9,6	9,5	9,3	9,1	9,1	9,3	9,5
2014	9,8	9,9	9,8	9,6	9,1	8,9	8,6	8,4	8,2	8,2	8,3	8,5
2015	9,0	9,1	9,2	8,8	8,6	8,6	8,6	8,5	8,3	8,3	8,4	8,7
2016	9,1	9,2	9,1	8,8	8,4	8,3	8,3	8,1	7,9	7,9	8,0	8,4
2017	8,5	8,4	8,3	7,8	7,4	7,2	7,1	6,9	6,6	6,6	6,7	6,8
2018	7,0	7,1	7,0	6,7	6,4	6,4	6,4	6,3	6,1	6,1	6,2	6,4
2019	6,7	6,7	6,6	6,3	6,1	6,0	6,0	5,9	5,7	5,7	5,8	6,2
2020	6,4	6,3	6,8	8,0	8,4	8,6	8,6	8,2	7,7	7,4	7,4	7,7
2021	8,0	8,2	8,2	7,9	7,6	7,4	7,1	6,5	6,0	6,0	6,4	6,7
2022	6,9	6,8	6,8	6,5	6,1	5,9	6,0	5,8	5,7	5,7	5,9	6,1
2023	6,3	6,3	6,0	5,7	5,5	5,5	5,6	5,5	5,3	5,3	5,4	5,7
2024	5,7	5,8	5,8	5,4	5,2	5,1	5,2	5,3	5,1	5,1	5,1	5,3
2025	5,5	5,7	5,5	5,1	4,9	5,0	5,0	4,9	4,7	4,7	4,8	5,0

* Ņemot vērā CSP aktualizēto ekonomiski aktīvo iedzīvotāju skaitu pēc CSP pārrēķina atbilstoši tautas skaitīšanas datiem

Datu avots: Nodarbinātības valsts aģentūra

Salīdzinot 2025. gada decembra beigās ar atbilstošo periodu pirms gada, reģistrētā bezdarba līmenis samazinājies par 0,3% punktiem (no 5,3% uz 5,0%).

12. tabula

Reģistrētā bezdarba līmenis un bezdarbnieku skaits

	2024. gada 31. decembris	2025. gada 31. decembris	Izmaiņas gada griezumā
Bezdarba līmenis	5,3%	5,0%	-0.3%
Bezdarbnieku skaits	46 553	43 672	- 2 881 personas

Datu avots: Nodarbinātības valsts aģentūra

7. Makroekonomiskās prognozes

7.1. Darba samaksas rādītāju prognozes

Saskaņā ar FM prognozēm, arī turpmāk tiek prognozēts vidējās darba samaksas pieaugums.

13. tabula

Darba tirgus rādītāju prognozes 2026. – 2030. gadam

	2025	2026p	2027p	2028p	2029p	2030p
Nodarbināto iedzīvotāju vidējais skaits (tūkst.)	883	883	881	879	874	870
Bezdarba līmenis, %	6,9	6,6	6,2	6,0	6,0	5,8
Vidējā bruto alga (mēnesī, euro)	1 815	1 933	2 049	2 172	2 302	2 429
Vidējās bruto algas pieaugums, %	7,7	6,5	6,0	6,0	6,0	5,5

p-prognoze

Datu avots: FM

Prognoze algu pieaugumam 2027. gadā ir 6,0%. Arī vidējā termiņā sagaidāms, ka algu pieauguma temps tuvosies produktivitātes pieauguma tempam, stabilizējoties 6% līmenī. Bezdarba līmenis, saglabājoties relatīvi stabilai ekonomikas izaugsmei, turpinās samazināties pēc 2026. gada. Tautsaimniecībā nodarbināto iedzīvotāju skaita samazināšanās būs vērojama no 2027. gada, kas būs galvenokārt saistīta ar darbspējas vecuma iedzīvotāju skaita samazināšanos.

7.2. Inflācijas prognozes

Saskaņā ar FM prognozēm, patēriņa cenas 2026. gadā varētu pieaugt par 2,9%, savukārt 2027. gadā par 2,6% (prognozes atspoguļotas 14. tabulā).

Patēriņa cenu indeksi 2025. – 2030.gadā

Gads	PCI, % gads pret gadu
2025	3,7
2026*	2,9
2027*	2,6
2028*	2,6
2029*	2,3
2030*	2,3

*prognose

Datu avots: FM

7.3. Makroekonomisko rādītāju prognozes

FM un EM makroekonomisko rādītāju prognozes atspoguļotas 15. tabulā un 16. tabulā.

Makroekonomiskie rādītāji 2025. gadā un Finanšu ministrijas makroekonomisko rādītāju prognozes 2026., 2027., 2028., 2029. un 2030. gadam

	2025	2026p	2027p	2028p	2029p	2030p
Iekšzemes kopprodukts (IKP) (salīdzināmās cenās, milj. <i>euro</i>)	32581	32963	33647	34381	35130	35896
IKP (faktiskajās cenās, milj. <i>euro</i>)	43026	45638	48263	50947	53665	56542
IKP pieaugums (salīdzināmās cenās, %)	2,1	2,6	2,7	2,6	2,5	2,5
IKP pieaugums (faktiskajās cenās, %)	5,8	6,1	5,8	5,6	5,3	5,4
Nodarbināto iedzīvotāju vidējais skaits (tūkst.)	883	883	881	879	874	870
Bezdarba līmenis, %	6,9	6,6	6,2	6,0	6,0	5,8
Produktivitāte (salīdzināmās cenās, tūkst. <i>euro</i> uz nodarbināto)	36,5	37,4	38,5	39,6	40,8	42,1
Produktivitātes pieaugums (salīdzināmās cenās, %)	1,5	2,6	2,9	2,9	3,0	3,0
Vidējā bruto alga (mēnesī, <i>euro</i>)	1815	1933	2049	2172	2302	2429
Vidējās bruto algas pieaugums, %	7,7	6,5	6,0	6,0	6,0	5,5
Patēriņa cenu indekss (gada vidējais, %)	3,7	2,9	2,6	2,6	2,3	2,3

*p – prognoze

Datu avots: FM

Makroekonomiskie rādītāji 2024. un 2025. gadā un Ekonomikas ministrijas makroekonomisko rādītāju prognozes 2026. un 2027. gadam

	2024	2025	2026p	2027p
Iekšzemes kopprodukts (IKP) (2020. gada salīdzināmās cenās, milj. EUR)	31538,1	32212,4	32856,6	33776,6
IKP (faktiskajās cenās, milj. EUR)	40652,3	43026,2	45905,5	48795,3

IKP pieaugums (2020. gada salīdzināmās cenās, %)	0,0	2,1	2,0	2,8
IKP pieaugums (faktiskajās cenās, %)	2,8	5,8	6,2	6,1
Nodarbināto iedzīvotāju vidējais skaits (tūkst.)	877,4	883,1	884,3	886,1
Bezdarba līmenis, %	6,9	6,9	6,7	6,5
Produktivitāte (tūkst, EUR, 2020. gada salīdzināmās cenās)	34,7	35,6	36,4	37,4
Produktivitātes pieaugums (2020. gada salīdzināmās cenās, %)	1,4	2,7	2,0	2,8
Vidējā bruto alga (mēnesī, EUR)	1685	1815	1947	2086
Vidējās bruto algas pieaugums, %	9,6	7,7	7,3	7,1
Patēriņa cenu indekss (gada vidējais, %)	1,3	3,7	3,8	3,0

*p – prognoze

Datu avots: EM

7.4. Latvijas Bankas vērtējums

Nodarbinātība saglabāsies noturīga, palielinoties privātā sektora aktivitātei. Uzņēmumu aktivitātes kāpums prasīs lielāku pieprasījumu pēc darbaspēka, kas turpmāk izsmels darbaspēka resursus darba tirgū. Privātais sektors pārņem līderību nodarbinātības kāpināšanā, un uzņēmēju gaidas par 2025. gada nogali norāda, ka īstermiņā šī tendence, visticamāk, turpināsies. Turklāt vidējā termiņā gaidāma lielu investīciju projektu realizācija, kas radīs papildu pieprasījumu darba tirgū.

Īstermiņā gaidāms ekonomiski aktīvo iedzīvotāju skaita pieaugums. To nodrošinās aktivitātes kāpums privātajā sektorā un plašāks darbu piedāvājums, kas varētu ieinteresēt arī iepriekš neaktīvos iedzīvotājus, kuri darbu nemeklēja. Kāpums turpināsies 15–24 un 55–74 vecuma grupās. To pastiprinās iespēja strādāt pusslodzes darbu privātajā sektorā, jo studenti un pensionāri var nemaksāt minimālās sociālās iemaksas. Savukārt vidējā termiņā demogrāfiskā struktūra pakāpeniski mainīsies un negatīvi ietekmēs ekonomiskās aktivitātes līmeni darba tirgū. Darbspējas vecuma jauniešu skaits, kuri ienāks darba tirgū, un vidējā vecuma iedzīvotāju skaits sāks mazināties, un darba tirgū pakāpeniski sāks dominēt vecāki iedzīvotāji, kuru ekonomiskā aktivitāte tradicionāli ir zemāka. Neraugoties uz to, ka arvien lielāka iedzīvotāju daļa, sasniedzot pensijas vecumu, izvēlēsies vismaz daļēji turpināt darbu, nākotnē šā vecuma iedzīvotāju darbaspējas būs ierobežotas veselības stāvokļa dēļ.

Bezdarba līmeņa prognoze ir saglabāta gandrīz nemainīga. Lai gan ekonomiski aktīvo iedzīvotāju skaits ir audzis, darbaspēka pieprasījums tautsaimniecībā saglabāsies noturīgs un tāpēc absorbēs brīvo darbaspēku, kas ir nesen ienācis darba tirgū. Turklāt, pasliktinoties demogrāfiskajai situācijai, darbaspēka piedāvājums samazināsies un pieaugs darbinieku vidējais vecums. Tas savukārt radīs vēl lielāku darbaspēka trūkumu, jo, palielinoties iedzīvotāju

vidējam vecumam, veselības problēmu dēļ samazinās ne tikai iedzīvotāju aktivitātes līmenis, bet arī iespēja strādāt pilnas slodzes darbu.

Ekonomiskās situācijas uzlabošanās un darbaspēka resursu izsmelšana turpinās ietekmēt algu kāpumu. Privātā sektora aktivitātei pieaugot, nākamajos gados gaidāma sīvāka konkurence par darbaspēku, kas pastiprinās vidējās algas pieaugumu. Savukārt 2025. gadā prognozētais algu pieaugums tika palielināts, galvenokārt pieaugot atalgojumam publiskajā sektorā. To noteica mazāka, nekā prognozēts, publiskā sektora darbinieku atalgojuma fonda kāpuma ierobežojuma radītā ietekme. Tomēr prognožu periodā kopumā darbaspēka trūkums tautsaimniecībā saglabāsies un darba algu kāpums prognozēts augstāks nekā produktivitātes pieaugums.³

Vienlaikus Latvijas Banka uzsver, ka ir jāņem vērā, ka vidējā darba samaksa Latvijā turpina diezgan strauji pieaugt. 2025. gadā vidējā bruto alga Latvijā sasniedza 1815 *euro* un attiecīgi pašlaik noteiktā minimālā alga 780 *euro* ir 43% no pērnā gada vidējās algas. Iepriekš plānotais minimālās algas pieaugums līdz 820 *euro* būtu tuvs MK noteikumos Nr. 730 noteiktajam pieauguma līmenim - attiecīgi 45% no pēdējo 12 mēnešu vidējās bruto algas, bet arodbiedrību rosinātais minimālās algas pieaugums par 55 eiro precīzi atbilstu noteiktajai pieauguma proporcijai jeb 46%. Vērtējot iespējamās minimālās algas izmaiņas Latvijā, Latvijas Banka atzīmē, ka strauja vidējās algas kāpuma periodā, minimālās algas savlaicīga pārskatīšana veicinātu šo izmaiņu pakāpenisku ietekmi uz ekonomiku.

7.5. Ietekme uz valsts un pašvaldību budžetiem

Informācija par minimālās algas paaugstināšanas 2027. gadā iespējamo ietekmi uz valsts budžetu tiks atspoguļota Ministru kabineta 2015.gada 24.novembra noteikumu Nr.656 "Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu" grozījumu anotācijā.

Ja ņem vērā MK noteikumos Nr. 730 noteikto atsauces vērtību 46 procentu apmērā no CSP aprēķinātās vidējās bruto darba samaksas par pēdējiem pieejamiem 12 mēnešiem, tas ir, 1815 *euro* par 2025. gadu, minimālā darba alga 2027.gadam būtu nosakāma 834,9 *euro*, attiecīgi noapaļojot skaitli līdz 835 *euro*, kas būtu par 7% lielāka salīdzinājumā ar 2026. gadu.

³ Latvijas Banka "Makroekonomisko prognožu pārskats. 2025. gada decembris".
https://datnes.latvijabanka.lv/MPP/MPP_2025_decembris.pdf?_gl=1*hmibmo*_ga*MTg5NTI5NzczLjE3NzY0MDYyMjc.*_ga_F8V1V8BEFY*czE3NzY0MDYyMjcjbzEkZzEkdDE3NzY0MDYzNDUKajU4JGwwJGgw

8. Minimālā alga un mājсаimniecību ienākumi

Alga ir būtisks mājсаimniecības ienākumu veids. Pēdējo gadu laikā ir palielinājušies mājсаimniecību rīcībā esošie ienākumi, tomēr neto ienākumu līmeni ietekmē iedzīvotāju ienākuma nodokļa likmes, ar iedzīvotāju ienākuma nodokli neapliekamā minimuma likmes un valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksu likmes.

Būtisks neto minimālās algas pieaugums ir iespējams, ja paaugstina gan bruto minimālo algu, gan neapliekamo minimumu. No 2026. gada ir noteikts neapliekamais minimums visām algām 550 *euro* apmērā, bet 2027. gadā – 570 *euro* mēnesī.

17. tabula

Neto ienākumi (bez apgādājamiem)			
	Minimālā mēneša bruto darba alga, EUR	Neapliekamais minimums, EUR	Minimālā mēneša neto darba alga, EUR
no 2025. gada 1. janvāra	740	510	623,46
no 2026. gada 1. janvāra	780	550	660,33
no 2027. gada 1. janvāra (plānotais) par 2 variantiem	820	570	692,11
	835	570	702,10

Datu avots: LM aprēķini

Ja no 2027. gada 1. janvāra paaugstina minimālo algu līdz 820 *euro*, tad darba ņēmēja bez apgādājamiem neto ieguvums no minimālās algas paaugstinājuma varētu būt 692,11 *euro*, savukārt, ja minimālā alga tiek palielināta līdz 835 *euro*, tad neto ieguvums varētu būt 702,10 *euro*.

9. Minimālā stundas tarifa likme

Minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanas kārtība ir noteikta MK noteikumos Nr. 656. To aprēķina, izmantojot šādu formulu:

$TL_{min} = MDA / h$, kur TL_{min} – minimālā stundas tarifa likme *euro*;

MDA – valstī noteiktā minimālā mēneša darba alga saskaņā ar šo noteikumu 2. punktu;

h – normālā darba laika stundu skaits mēnesī (piecu dienu darba nedēļa un 40 stundas nedēļā vai piecu dienu darba nedēļa un 35 stundas nedēļā, vai sešu dienu darba nedēļa un 40 stundas nedēļā, vai sešu dienu darba nedēļa un 35 stundas nedēļā), tai skaitā svētku dienu stundu skaits, ja darbinieks neveic darbu svētku dienā, kas iekrīt darbiniekam noteiktajā darba dienā.

Pirms stājās spēkā MK noteikumi Nr. 656, bija noteikts minimālās mēneša darba algas apmērs normālā darba laika ietvaros un konkrēta minimālā stundas tarifa likme, nevis aprēķināšanas kārtība. Savukārt Ministru kabineta 2013. gada 27. augusta noteikumi Nr. 665 “Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi” (turpmāk – noteikumi Nr. 665), kas spēku zaudēja 2016. gada 1. janvārī, paredzēja, ka noteikto minimālo stundas tarifa likmi aprēķina, ņemot vērā vidējo gada darba laika kalendāra darba stundu skaitu mēnesī (ņemot vērā Darba likuma un likuma “Par svētku, atceres un atzīmējamām dienām” normas). Tā kā minimālā stundas tarifa likme tika aprēķināta vidēji gadam un tai bija nemainīgs lielums, tad tika pausti viedokļi, ka to nevar uzskatīt par pietiekami taisnīgu gadījumos, kad tiek aprēķināta mēneša darba alga par tiem mēnešiem, kuros darba stundu skaits mēnesī bija mazāks par gada vidējo darba stundu skaitu mēnesī vai bija lielāks par gada vidējo darba stundu skaitu mēnesī.

Līdz ar to šādā sistēmā pastāv atšķirības attiecībā uz minimālo algu normālā darba laika ietvaros, ņemot vērā to, kādā veidā ir organizēta darba samaksa – laika algas vai akorda algas sistēmā. Proti, bija atšķirības darbiniekiem, kuriem darba alga bija noteikta minimālās mēneša darba algas apmērā (kā laika alga), salīdzinājumā ar darbiniekiem, kuriem aprēķina minimālo mēneša darba algu, akorda algas sistēmas ietvaros, maksājot minimālās stundas tarifa likmi.

Lai minēto sistēmu padarītu taisnīgāku un minimālo mēneša darba algu aprēķinātu atbilstoši mēnesī noteiktām darba stundām, nevis vidēji uz gadu, ar MK noteikumiem Nr. 656 tika ieviesta minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanas formula mēnesim atbilstoši normālam darba laikam.

Taču praksē arvien biežāk tiek aktualizēts jautājums par nepieciešamību atgriezties pie konkrētas minimālās stundas tarifa likmes noteikšanas, jo pašreizējā aprēķina kārtība rada administratīvu slogu darba devējiem, sarežģī darba samaksas plānošanu un var būt grūtāk saprotama gan darba devējiem, gan darbiniekiem. Turklāt mainīgā minimālā stundas tarifa likme pa mēnešiem apgrūtina arī darba samaksas caurskatāmību un prognozējamību.

Pirmās diskusijas par konkrētas minimālās stundas tarifa likmes noteikšanu notika NTSP Sociālās drošības apakšpadomes 2026. gada 29. aprīļa sēdē, kurā sociālie partneri atbalstīja turpmāko konsultēšanos šajā jautājumā. Līdz ar to nepieciešamas turpmākas diskusijas ar grāmatvedības un finanšu ekspertiem par iespējamiem risinājumiem minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanas kārtībā, kas mazinātu administratīvo slogu un vienlaikus nodrošinātu tiesības uz godīgu darba samaksu.

1. pielikums – Ekonomiskās attīstības izmaiņas

Turpmāk sniegta EM sagatavotā informācija.

Neraugoties uz ģeopolitisko nenoteiktību un ar to saistītajiem izaicinājumiem, Latvijas ekonomika ir veiksmīgi pielāgojusies darbam augsta riska apstākļos un pamazām atgriežas pie izaugsmes.

Krievijas iebrukums Ukrainā radīja ievērojamus izaicinājumus ekonomikas attīstībā. 2022. gadā ekonomikas izaugsme būtiski palēninājās un sasniedza tikai 1,9 %, ko noteica globālā pieprasījuma samazināšanās, piegādes ķēžu pārrāvumi, energoresursu un pārtikas cenu kāpums. 2023. gadā izaugsmi turpināja slāpēt ģeopolitiskā nenoteiktība, augstas cenas un banku procentu likmju celšanās, līdz ar to IKP samazinājās par 0,9 %. Lai arī inflācijas tempi stabilizējās, nelabvēlīgās ārējās vides dēļ kopumā 2024. gada IKP saglabājās iepriekšējā gada līmenī. 1. pusgadā ekonomika turpināja kristies, tomēr, sākot ar 2. pusgadu, IKP atkal ir sācis pieaugt.

2025. gadā IKP pieauga par 2,1 %, apliecinot, ka Latvijas tautsaimniecība ir spējusi pārvarēt pēdējo gadu satricinājumus. Šo izaugsmi lielā mērā veicināja straujš investīciju pieaugums, kā arī valdības īstenotie ekonomikas veicināšanas pasākumi, īpaši kreditēšanas un investīciju jomā. 2025. gadā uzlabojās mājsaimniecību patēriņa dinamika.

Privātais patēriņa pieaugums joprojām norit lēni, neskatoties uz reālās darba algas kāpumu. Patērētāju piesardzīgumu ietekmē augsts cenu līmenis, inflācijas gaidas un ģeopolitiskās situācijas nenoteiktība. Stabilizējoties inflācijai un pieaugot iedzīvotāju reālajiem ienākumiem, privātais patēriņš 2024. gadā pieauga tikai par 0,1 %, bet 2025. gadā pieauga nedaudz straujāk – par 0,8 %.

Valsts patēriņš ir svārstīgs. 2024. gadā tas samazinājās par 0,4 %, bet 2025. gadā pieauga par 3,3 %.

Investīciju aktivitātes Latvijas ekonomikā būtiski ietekmē ģeopolitiskā situācija, finansējuma un ražošanas resursu pieejamība, kā arī citi ārējie un iekšējie faktori. 2024. gadā investīcijas saruka par 7 %, ko būtiski ietekmēja privāto investīciju mazināšanās. Pateicoties gan ES fondu līdzekļu straujākai apguvei, gan arī privātā sektora kreditēšanas aktivizēšanai 2025. gadā investīcijas pieauga par 9,8 %.

Uzkrātās ārvalstu tiešās investīcijas Latvijas ekonomikā 2025. gada beigās sasniedza 27,1 mljrd. EUR, t.i. 63 % no IKP. Gada laikā tās pieauga par 3,5 % jeb 0,9 mljrd. EUR.

Situācija ārējā vidē nelabvēlīgi ietekmē ārējo tirdzniecību. Preču un pakalpojumu eksporta apjomi 2024. gadā pieauga par 0,1 %. Arī 2025. gadā eksports pieauga tikai par 0,1 %.

Pakalpojumu eksports pieauga par 1 %, bet preču eksporta apjomi saruka par 0,3 %. Galvenās Latvijas eksporta preces 2025. gadā bija: koksne, tās izstrādājumi; elektroierīces un iekārtas; minerālie produkti; transportlīdzekļi, to daļas; mehānismi un ierīces. Savukārt 2024. gadā imports samazinājās par 1,8 %, bet 2025. gadā tas pieauga par 5,7 %.

Pēc Covid-19 pandēmijas izraisītā tekošā konta deficīta palielināšanās līdz 5,5 % no IKP, tas pakāpeniski samazinājās un 2024. gadā sasniedza 1,5 % no IKP. Tomēr 2025. gadā tekošā konta negatīvā balance atkal pieauga līdz 3,6 % no IKP, galvenokārt importa apjoma pieauguma dēļ. Tekošā konta attīstību tuvākajos gados lielā mērā noteiks ģeopolitiskās situācijas izmaiņas.

Nozarēs attīstības tendences ir ļoti atšķirīgas. 2024. gadā samazinājums bija ražojošajās nozarēs – par 1,5 %, kas lielā mērā bija saistīts ar vajājām eksporta iespējām, bet pakalpojumu nozares pieauga par 0,4 %.

2025. gadā kopējā pievienotā vērtība pieauga par 2 %. Ražojošās nozares uzrādīja pieaugumu par 3,3 %, savukārt pakalpojumu nozares – par 1,6 %. Vislielāko ieguldījumu IKP pieaugumā deva apstrādes rūpniecības nozare (+4,7 %), ko veicināja pakāpeniska ārējā pieprasījuma uzlabošanās un ražošanas apjomu atjaunošanās, kā arī būvniecības nozare, kas gadā pieauga par 9 % pateicoties investīciju aktivitātes palielinājumam un infrastruktūras projektu īstenošanai.

Informācijas un komunikācijas pakalpojumu nozare arī sniedza būtisku ieguldījumu IKP pieaugumā, gada laikā pieaugot par 4,9 %, kas izceļ digitālās ekonomikas pieaugošo nozīmi. Tikmēr profesionālo, zinātnisko un tehnisko pakalpojumu, kā arī administratīvo un atbalsta pakalpojumu nozares pieauga par 4,2 %, atspoguļojot kopējo uzņēmējdarbības aktivitātes palielināšanos. Vairumtirdzniecība un mazumtirdzniecība pieauga par 2,7 %, ko veicināja iekšējā patēriņa nostiprināšanās. Veselības un sociālās aprūpes nozarē bija neliels pieaugums – 1,3 %.

Tomēr nelabvēlīgu laikapstākļu dēļ IKP pieaugumu negatīvi ietekmēja lauksaimniecības nozare (-3,2 %) un ieguves rūpniecība un karjeru izstrāde (-3 % gadā). Transporta un uzglabāšanas nozare samazinājās par 3,5 %, jo bija zemāks kravu apgrozījums un kritums tranzīta plūsmā, īpaši dzelzceļa un ostu segmentos.

Pēc straujā kāpuma Covid-19 pandēmijas laikā valsts budžeta deficīts pakāpeniski atgriežas pie mērenākiem līmeņiem. 2024. gadā budžeta deficīts sasniedza 700 milj. *euro* jeb 1,8 % no IKP. Savukārt 2025. gadā, pēc Finanšu ministrijas aplēsēm, budžeta deficīts bija 2,4 % no IKP jeb 1,02 miljardi *euro*, kas ir zemāks par plānoto deficītu – 2,9 % no IKP. Saeima 2026. gadam apstiprināja budžetu ar deficītu 3,3 % no IKP. Vidējā termiņā tas tiek prognozēts

ap 3,6 % no IKP. Deficīta pieaugumu galvenokārt nosaka papildu finansējuma piešķiršana valsts aizsardzības un drošības stiprināšanai.

Vispārējās valdības parāda līmenis Latvijā ir viens no zemākajiem ES. Covid-19 uzliesmojums izraisīja nepieciešamību ievērojamā apjomā nodrošināt finansējumu Covid-19 izraisītās krīzes ietekmes mazināšanai. Valsts parāda apjoms 2021. gadā pieauga līdz 45,9 % no IKP jeb 14,8 mljrd. *euro*. Tā kā nominālā IKP pieaugums augstas inflācijas apstākļos bija straujš, tad nākamajos gados tas attiecībā pret IKP samazinājās līdz 44,4 % 2023. gadā. Vispārējās valdības parāds 2024. gadā bija 18,8 mljrd. *euro* jeb 46,6 % no IKP. Sagaidāms, ka vidējā termiņā Fiskālās disciplīnas likumā noteiktais parāda nosacījums 60 % no IKP tiks ievērots.

Inflāciju visbūtiskāk ietekmē kāpums energoresursu un pārtikas cenām pasaulē. 2025. gadā vidējā gada inflācija bija vērojama augstāka nekā 2024. gadā vērotā, decembrī sasniedzot 3,7 %. Cenu dinamiku noteica gan energoresursu un pārtikas cenu svārstības pasaulē, gan joprojām nestabilā ģeopolitiskā vide, bet nozīmīga bija arī vietējo tarifu pārmaiņu ietekme – īpaši ar mājokli saistīto energoresursu un pakalpojumu tarifu paaugstinājums gada laikā.

Pirms militārā konflikta Tuvajos Austrumos 2026. gada vidējā inflācija tika prognozēta 2,5-3 % robežās. Taču, ņemot vērā konflikta ilgumu un intensitāti, jaunākās inflācijas prognozes var būtiski svārstīties – no aptuveni 3,5-4 %, ja konflikts beigsies tuvāko mēnešu laikā, līdz pat 5,5-6,5 %, ja konflikts ieilgs. Jāņem vērā, ka inflācijas dinamika gada griezumā būs nevienmērīga: straujāks cenu pieaugums sagaidāms gada pirmajos mēnešos, bet gada otrajā pusē varētu sekot stabilizācija vai pat korekcija, ja energoresursu cenas atgriezīsies normālā līmenī vai valdība īstenos papildu politikas pasākumus, lai mazinātu cenu spiedienu.

Darba tirgū arī vērojamas pozitīvas tendences. 2025. gadā, pēc divu gadu lejupslīdes, nodarbināto skaits pieauga par 0,6 % jeb 5600 personām. Vislielākais darbaspēka pieaugums tika novērots tirdzniecības, profesionālo, zinātnisko un tehnisko pakalpojumu, apstrādes rūpniecības, kā arī valsts pakalpojumu nozarēs. Bezdarba dinamiku 2025. gadā lielā mērā ietekmēja ekonomiskās aktivitātes pieaugums iedzīvotāju vidū. 2025. gadā bezdarba līmenis saglabājās 2024. gada līmenī – 6,9 %.

Darba tirgū joprojām pastāv vairākas strukturālas problēmas. Ilgstošo bezdarbnieku īpatsvars saglabājas augsts – aptuveni trešdaļa darba meklētāju bija bez darba vairāk nekā 12 mēnešus. Darba piedāvājumu vienlaikus ierobežo prasmju neatbilstība un izteiktas reģionālās disproporcijas, kā arī nelabvēlīgas demogrāfiskās tendences – 2025. gadā 15-74 gadu vecuma iedzīvotāju skaits samazinājās par 12 500, salīdzinot ar 2024. gadu.

Neskatoties uz konflikta Tuvajos Austrumos negatīvo ietekmi uz izaugsmi, 2026. gadā ekonomika turpinās augt, un attiecīgi pakāpeniski palielināsies darba pieprasījums.

Mēneša vidējā bruto darba samaksa turpina palielināties. 2024. gadā vidējā neto darba samaksa bija 1221 *euro* jeb 72,4 % no bruto algas, un gada laikā tā pieauga par 9 %, apsteidzot patēriņa cenu kāpumu. Reālais neto algas pieaugums, ņemot vērā inflāciju, bija 7,6 %.

2025. gadā vidējā bruto darba samaksa valstī bija 1835 *euro*. Salīdzinot ar 2024. gadu, mēneša vidējais atalgojums palielinājās par 132 *euro* jeb 7,8 %. Nedaudz straujāks algu kāpums bijis privātajā sektorā. Reālais neto algas pieaugums, ņemot vērā inflāciju, bija 6,3 %.

Pozitīvu ietekmi uz darba algām turpinās uzturēt gan algu konverģences process tuvāk ES ekonomiski attīstīto valstu algu līmenim, gan arvien pieaugošā kvalificēta darbaspēka nepietiekamība – darba tirgus sašaurināšanās, kas rada nepieciešamību uzņēmējiem aktīvāk domāt ne tikai par to, kā piesaistīt jaunus speciālistus, bet arī par to, kā noturēt esošos, tostarp pārskatot darba atalgojuma likmes.

Produktivitātes dinamika Latvijā ilgtermiņa skatījumā ir bijusi svārstīga, bet kopumā straujāka nekā vidēji ES, kas nodrošināja produktivitātes konverģenci tuvāk ES vidējam līmenim. Tomēr produktivitātes plaša joprojām saglabājās liela. IKP uz vienu nodarbināto faktiskajās cenās Latvijas tautsaimniecībā 2025. gadā bija tikai 55,8 % (70,4 pēc PPS) no vidējā ES līmeņa. Kopš 2020. gada produktivitātes plaša ar ES vidējo līmeni (pēc PPS) ir samazinājusies par 4,2 procentpunktiem.

Darbaspēka izmaksas turpina augt. Ārējo šoku izraisītās korekcijas būtiski nemaina ilgtermiņa tendences darbaspēka izmaksu dinamikā. No 2021. līdz 2025. gadam darbaspēka izmaksas pieauga par 42,6 % (vidēji gadā – par 9,4 %). Savukārt produkcijas vienības darbaspēka izmaksas (ULC) šajā periodā pieauga par 38,9 %, ko noteica produktivitātes lēns pieaugums. 2021. gadā, ekonomikas aktivitātēm palielinoties, darbaspēka izmaksas pieauga un bija par 7,6 % augstākas nekā pirms gada. Produktivitātes pieaugums (par 8,3 %) mazināja darbaspēka sadārdzināšanās spiedienu uz konkurētspēju un ULC samazinājās gandrīz par 1 %. Darbaspēka izmaksu dinamika 2022. un 2023. gadā bija vēl straujāka (par 13,1 % un 5,8 %), tomēr produktivitātes pieauguma tempiem būtiski palēninoties, ULC pieauga attiecīgi par 11,2 % un 8,7 %. 2024. gadā darbaspēka izmaksas turpināja augt – par 10,5 % pārsniedzot iepriekšējā gada līmeni un produktivitātei nedaudz pieaugot (par 1,4%), ULC pieauga par 8,9 %. Lai gan 2025. gadā darbaspēka izmaksas pieauga nedaudz lēnāk (par 8,4 %), tomēr produktivitātes pieaugums bija gandrīz trīsreiz lēnāks un ULC palielinājās par 5,5 %. Tas liecina par augošiem izmaksu konkurētspējas vājināšanās riskiem. Jāatzīmē, ka visās Baltijas

valstīs ULC pieaugums ir daudz straujāks nekā vidēji ES un šim rādītājam ir būtiski pārsniegts ES brīdināšanas mehānisma (MIP) noteiktais sliekšnis (trīs gados pieaugums 9 %).

Ņemot vērā militāro konfliktu Tuvajos Austrumos, Ekonomikas ministrija prognozē, ka 2026. gadā Latvijas ekonomikas izaugsme būs zemāka nekā iepriekš prognozēts. Paaugstinātas enerģijas cenas un pieaugoša nenoteiktība kavē gan globālo, gan Latvijas ekonomisko aktivitāti, ievērojami paaugstinot ražošanas izmaksas. Konflikta ietekme uz izaugsmes tempu ir cieši saistīta ar tā ilgumu – ja konflikts tiktu atrisināts tuvāko mēnešu laikā, **2026. gadā Latvijas ekonomikas izaugsme varētu sasniegt 2 %**. Savukārt konfliktam ieilgstot vairāk nekā pusgadu, negatīvā ietekme uz izaugsmi varētu būt lielāka, palēninot ekonomikas izaugsmi un radot papildus spiedienu uz inflāciju.

Ekonomikas tālākā attīstība vidēja termiņa periodā ir atkarīga no situācijas ārējā vidē un reformu gaitas. Lielākais Latvijas izaugsmes risks saistīts ar globālās ekonomikas attīstību, īpaši ģeopolitisko situāciju. Svarīga ir arī ES kopējās ekonomikas telpas turpmākā attīstība. Palielinot un nostiprinot ekonomikas izaugsmes potenciālu, vidēja termiņa periodā Latvijas izaugsmes tempi var sasniegt 4-5 % pieaugumu gadā.

2. pielikums – Dati par vidējo darba samaksu

18. tabula

Strādājošo mēneša vidējā bruto darba samaksa reģionos (*euro*) 2025. gadā

	Pavisam	Privātajā sektorā
Latvija	1 815	1 800
Rīgas statistiskais reģions (no 01.01.2024.)	1 990	1 949
Rīgas statistiskais reģions (Rīga) (līdz 01.01.2024.)	2 011	1 972
Pierīgas statistiskais reģions (līdz 01.01.2024.)	1 807	1 766
Vidzemes statistiskais reģions (no 01.01.2024.)	1 508	1 485
Vidzemes statistiskais reģions (līdz 01.01.2024.)	1 463	1 496
Kurzemes statistiskais reģions (no 01.01.2024.)	1 501	1 513
Kurzemes statistiskais reģions (līdz 01.01.2024.)	1 505	1 518
Zemgales statistiskais reģions	1 509	1 536
Latgales statistiskais reģions	1 302	1 281
Rīga	2 011	1 972

Datu avots: CSP,

https://data.stat.gov.lv/pxweb/lv/OSP_PUB/START_EMP_DS_DSV/DSV041

19. tabula

Vidējie bruto darba ienākumi un vidēji nostrādāto stundu skaits 2025. gadā

Vidēji 2025. gadā			
Ienākumi, <i>euro</i>	Vidējās nostrādātās stundas	Ienākumu mediāna, <i>euro</i>	Stundu mediāna
1 657	131	1 308	160

Datu avots: Valsts ieņēmumu dienesta informācija par darba ņēmēju darba ienākumiem un nostrādāto stundu skaitu mēnesī iepriekšējā kalendāra gadā atbilstoši ziņām, kas norādītas darba devēju ziņojumos par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām no darba ņēmēju darba ienākumiem, iedzīvotāju ienākuma nodokli un uzņēmējdarbības riska valsts nodevu pārskata mēnesī.

3. pielikums – Minimālo ienākumu līmenis, pirktspēja un informācija par iedzīvotāju nabadzības riska un sociālās atstumtības rādītājiem

20. tabula

Minimālo ienākumu līmenis⁴ (EUR mēnesī)

Mājsaimniecības veids	2024. gadā
Viena persona	377
Divi pieaugušie un divi bērni, kas jaunāki par 14 gadiem	1 169

Datu avots: CSP. Dati par 2025. gadu būs pieejami 2026. gada janvārī.

https://data.stat.gov.lv/api/v1/lv/OSP_PUB/START/POP/NN/NNM/NNM010

21. tabula

Minimālā alga, kas izteikta pirktspējas standartos (PPS)⁵

	2026. gads (janvāris)
Beļģija	1 812
Bulgārija	1 039
Čehija	1 009
Dānija	:
Vācija	2 157
Igaunija	886
Īrija	1 732
Grieķija	1 194
Spānija	1 519
Francija	1 639
Horvātija	1 377
Itālija	:
Kipra	1 173
Latvija	954
Lietuva	1 413
Luksemburga	2 035
Ungārija	1 111
Malta	1 085
Nīderlande	1 979
Austrija	:
Polija	1 545
Portugāle	1 234
Rumānija	1 279
Slovēnija	1 417
Slovākija	1 080
Somija	:
Zviedrija	:

⁴ Minimālo ienākumu līmenis ir atskaite punkts sociālās aizsardzības sistēmas jomu (valsts sociālie pabalsti, sociālā apdrošināšana, sociālā palīdzība) ietvaros noteikto atbalsta pasākumu pilnveidošanai. Minimālo ienākumu līmenis tika apstiprināts 2014. gadā, ka tika apstiprināta koncepcija “Par minimālā ienākuma līmeņa noteikšanu”. Minimālo ienākumu līmenis ir noteikts 40% apmērā no rīcībā esošo ienākumu mediānas, pārrēķinātas uz ekvivalento patērētāju, piemērojot ekvivalences skalu 1 un 0.7. Minimālo ienākumu līmenis ir statistisks rādītājs. Vairāk par minimālo ienākumu līmeni sk. šeit: <https://www.lm.gov.lv/lv/minimalo-ienakumu-limenis>.

⁵ Pirktspējas standarts (PPS) ir mākslīga kopēja valūtas vienība, ko Eiropas Savienībā izmanto ekonomikas summāro rādītāju apjoma izteikšanai, lai veiktu telpiskus salīdzinājumus, likvidējot cenu atšķirības dalībvalstīs.

Datu avots: *Eurostat*

Nabadzības risks un sociālās atstumtības rādītāji

2024. gadā nabadzības vai sociālās atstumtības riskam Latvijā bija pakļauti 24,7 % jeb 454 tūkstoši iedzīvotāju, kas ir gandrīz tikpat, cik 2023. gadā, kad šādu iedzīvotāju bija 24,3 % jeb 449 tūkstoši.

Kaut arī kopš 2016. gada nabadzības vai sociālās atstumtības riskam pakļauto iedzīvotāju īpatsvars ir samazinājies par 3,8 procentpunktiem, starp visām ES dalībvalstīm Latvijā joprojām šis rādītājs ir viens no augstākajiem. Jaunākie pieejamie dati liecina, ka starp visām ES dalībvalstīm Latvijā bija sestais augstākais nabadzības vai sociālās atstumtības riskam pakļauto iedzīvotāju īpatsvars. Sliktāka situācija bija Bulgārijā, kur nabadzības vai sociālās atstumtības riskam pakļauto iedzīvotāju īpatsvars bija 30,3 %, Rumānijā – 27,9 %, Grieķijā – 26,9 %, kā arī Spānijā un Lietuvā – 25,8 %. Vismazākais nabadzības riskam pakļauto iedzīvotāju īpatsvars bija Čehijā (11,3 %) un Slovēnijā (14,4 %). ⁶

⁶ Nabadzības risks un sociālā atstumtība Latvijā 2024. gadā (CSP)

[https://stat.gov.lv/system/files/publication/2026-](https://stat.gov.lv/system/files/publication/2026-01/Nr_01_Nabadzibas_risks_un_sociala_atstumtiba_Latvija_2024_%2826_00%29_LV_1.pdf)

[01/Nr_01_Nabadzibas_risks_un_sociala_atstumtiba_Latvija_2024_%2826_00%29_LV_1.pdf](https://stat.gov.lv/system/files/publication/2026-01/Nr_01_Nabadzibas_risks_un_sociala_atstumtiba_Latvija_2024_%2826_00%29_LV_1.pdf)

4. pielikums – Darba koplīgumi

Satversmes 108. pants garantē strādājošo tiesības uz koplīgumu. Darba likums paredz tiesības noslēgt darba koplīgumus uzņēmumā, nozarē vai teritorijā, t.sk. vispārsaistošus koplīgumus nozarē jeb ģenerālvienošanās.

Darba koplīgumā puses vienojas par noteikumiem, kas regulē darba tiesisko attiecību saturu, it īpaši darba samaksas un darba aizsardzības organizāciju, darba tiesisko attiecību nodibināšanu un izbeigšanu, darbinieku kvalifikācijas paaugstināšanu, kā arī darba kārtības, darbinieku sociālās aizsardzības un citus ar darba tiesiskajām attiecībām saistītus jautājumus, un nosaka savstarpējās tiesības un pienākumus.

Darba koplīgumu uzņēmumā slēdz darba devējs un darbinieku arodbiedrība vai darbinieku pilnvaroti pārstāvji, ja darbinieki nav apvienojušies arodbiedrībā, savukārt koplīgumu nozares līmenī (ģenerālvienošanās) slēdz darba devējs, darba devēju grupa, darba devēju organizācija vai šādu organizāciju apvienība ar darbinieku arodbiedrību vai arodbiedrību apvienību, kura apvieno vislielāko strādājošo skaitu valstī, vai arodbiedrību, kas ietilpst apvienībā, kura apvieno vislielāko strādājošo skaitu valstī, ja ģenerālvienošanās pusēm ir atbilstošs pilnvarojums vai ja tiesības slēgt ģenerālvienošanās paredzētas šo apvienību (savienību) statūtos.

Darba devējs, darba devēju grupa, darba devēju organizācija vai darba devēju organizāciju apvienība, ja tai ir atbilstošs pilnvarojums vai tiesības pievienoties jau esošam darba koplīgumam nozarē vai teritorijā paredzētas organizācijas vai organizāciju apvienības statūtos, var pievienoties jau noslēgtajam darba koplīgumam nozarē vai teritorijā.

Noslēgtā darba devēju organizācijas vai darba devēju organizāciju apvienības ģenerālvienošanās ir saistoša šīs organizācijas vai organizāciju apvienības biedriem. Šis noteikums attiecas arī uz darba devēju organizācijas vai darba devēju organizāciju apvienības biedriem, ja attiecīgā darba devēju organizācija vai darba devēju organizāciju apvienība ir pievienojusies jau noslēgtajam darba koplīgumam nozarē vai teritorijā. Darba devēju organizācijas vai darba devēju organizāciju apvienības biedra vēlāka izstāšanās no darba devēju organizācijas vai darba devēju organizāciju apvienības neietekmē koplīguma spēku attiecībā uz šo darba devēju vai darba devēju organizācijas biedru.

Savukārt gadījumā, ja ģenerālvienošanās noslēgušie darba devēji, darba devēju grupa, darba devēju organizācija vai darba devēju organizāciju apvienība, tajā skaitā arī darba devēji, kas pievienojušies jau noslēgtajam darba koplīgumam nozarē vai teritorijā, kādā nozarē atbilstoši CSP datiem nodarbina vairāk nekā 50 procentus darbinieku vai viņu preču

apgrozījums vai pakalpojumu apjoms ir vairāk nekā 50 procenti no nozares preču apgrozījuma vai pakalpojumu apjoma, tad ģenerālvienošanās ir saistoša visiem attiecīgās nozares darba devējiem un attiecas uz visiem darbiniekiem, kurus nodarbina šie darba devēji. Attiecībā uz minētajiem darba devējiem un darbiniekiem ģenerālvienošanās stājas spēkā ne agrāk kā triju mēnešu laikā no dienas, kad tā publicēta oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis” un tajā nav noteikts cits — vēlāks spēkā stāšanās laiks. Ģenerālvienošanās oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis” publicējama uz pušu kopīga pieteikuma pamata.

Pašreiz Latvijā ir noslēgtas trīs vispārsaistošas ģenerālvienošanās.

2019. gada 3. novembrī stājās spēkā ģenerālvienošanās, kas nosaka minimālo algu **būvniecības nozarē** strādājošajiem. Ģenerālvienošanās attiecas uz visiem darba devējiem, kas saimniecisko darbību veic būvniecības nozarē, un visiem darbiniekiem, kurus nodarbina minētie darba devēji un kuri atbilst būvniecības nozares ģenerālvienošanās noteiktajām pazīmēm. Ģenerālvienošanos parakstīja Latvijas Būvniecības nozares arodbiedrība (iepriekš – Latvijas Celtnieku arodbiedrība) un 313 būvuzņēmumi.

Nemot vērā to, ka kopš ģenerālvienošanās stājās spēkā vairākas reizes pieauga minimālā alga, arī būvniecības nozares sociālajiem partneriem bija jāveic izmaiņas ģenerālvienošanā, lai tā nezaudētu spēku.

2024. gada 25. septembrī Būvniecības nozares ģenerālvienošanās komitejā tika pārskatīta minimālā alga nozarē, paredzot ar 2025. gada 1. janvāri noteikt minimālo algu būvniecībā nodarbinātajiem 1050 *euro* mēnesī vai 6,29 *euro* stundā, vienlaikus uz vienu gadu (līdz 2025. gada 31. decembrim (pārejas periods)) būvniecībā nodarbinātajam, kura profesija atbilst 9. profesiju pamatgrupai (būvstrādnieks, palīgstrādnieks, remontstrādnieks u.c.), paredzot, ka var maksāt mazāk, taču ne mazāk, kā 930 *euro* mēnesī un 5,57 *euro* stundā vai 830 *euro* mēnesī un 4,97 *euro* stundā, ja viņa darba stāžs pie konkrētā darba devēja pēdējo 12 mēnešu laikā ir mazāks nekā 6 mēneši. Vienošanās arī paredz, ka, piemērojot samazināto minimālo algu, piemaksa par virsstundām ir jāveic 100% apmērā.

2025. gada 22. un 26. septembrī Būvniecības nozares ģenerālvienošanās pušu komiteja pieņēma lēmumu, pagarināt ģenerālvienošanās termiņu līdz 2031. gada 31. decembrim. Vienlaikus tika nolemts, ka attiecībā uz studentiem nevarēs piemērot samazinātu minimālo algu un turpmāk tiek noteikta vienota minimālā alga mēnesī 1050 *euro* apmērā, bet stundas tarifa likme – 6,29 *euro* apmērā.

Vienlaikus jānorāda, ka 2026. gada 31. martā Būvniecības nozares ģenerālvienošanās pušu komiteja pieņēma lēmumu, kas stājas spēkā 2026. gada 1. augustā un paredz virsstundu

darba apmaksas noteikumus, sasaistot tos ar ģenerālvienošānās noteikto minimālo darba algu un stundas algas likmi un valstī noteikto minimālo darba algu.

2024. gada 5. aprīlī akciju sabiedrība "Valmieras stikla šķiedra" kā darba devēju pārstāvis un Latvijas Industriālo nozaru arodbiedrība kā darbinieku pārstāvis noslēdza jaunu stikla šķiedras nozares ģenerālvienošanos, kas ir saistoša trīs gadus pēc tās stāšanās spēkā brīža. Puses vienojās stikla šķiedras nozarē strādājošo darba ņēmēju minimālo bruto darba samaksas apmēru mēneša normālā darba laika ietvaros noteikt atbilstoši darbinieku kvalifikācijas līmeņiem. Tostarp puses vienojās augstākajam kvalifikācijas līmenim paredzēt darba samaksu, kuras minimālais līmenis, attiecībā pret 2024. gadā valstī noteikto minimālo algu, ir divas reizes lielāks, vidējam kvalifikācijas līmenim paredzēt darba samaksu, kuras minimālais līmenis, attiecībā pret 2024. gadā valstī noteikto minimālo algu, ir par 50% lielāks, bet zemākajam kvalifikācijas līmenim paredzēt atalgojumu, kuras minimālais līmenis, attiecībā pret 2024. gadā valstī noteikto minimālo algu, ir par 20% lielāks. Ģenerālvienošānās stājās spēkā trīs mēnešu laikā pēc tās publicēšanas oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" (publicēta 2024. gada 8. aprīlī). Vienlaikus šajā ģenerālvienošānās ir ietverts noteikums, kas paredz, ka, mainoties minimālajai algai valstī, saglabājas kvalifikācijas līmeņu proporcionalitāte.

2022. gada 5. augustā astoņi darba devēji dzelzceļa nozarē noslēdza ģenerālvienošanos ar Latvijas Dzelzceļnieku un satiksmes nozares arodbiedrību. **Dzelzceļa nozares ģenerālvienošānās** ir saistoša visiem uzņēmumiem, kuru darbība ir saistīta ar dzelzceļa infrastruktūras pārvaldīšanu un uzturēšanu, ritošā sastāva remontu un apkopi, sliežu ceļu būvniecību vai atjaunošanu, dzelzceļa pārvadājumiem (pasažieru un kravu), vilces pakalpojumiem un kravas vagonu nomas pakalpojumiem, dzelzceļa kravu ekspedēšanas un loģistikas pakalpojumiem. Ģenerālvienošānās nosaka pušu minimālo saistību un garantiju apjomu, ko var papildināt darba koplīgumos, kuri noslēdzami starp darba devēju un arodbiedrību. Minimālās darba samaksas jautājums šajā ģenerālvienošānās netiek skarts. Ģenerālvienošānās ir spēkā piecus gadus.

Noderīgas saites

- Ministru kabineta 2015. gada 24. novembra noteikumi Nr. 656 “Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu”:
<https://likumi.lv/ta/id/278067-noteikumi-par-minimalas-menesa-darba-algas-apmeru-normala-darba-laika-ietvaros-un-minimalas-stundas-tarifa-likmes-aprekinasanu>
- Ministru kabineta 2024. gada 19. novembra noteikumi Nr. 730 “Minimālās mēneša darba algas noteikšanas un pārskatīšanas kārtība”:
<https://likumi.lv/ta/id/356499-minimalas-menesa-darba-algas-noteikšanas-un-parskatisanas-kartiba>
- Minimālās algas izmaiņas pa gadiem skatīt LM mājas lapā:
<https://www.lm.gov.lv/lv/minimala-darba-alga>
- Centrālās statistikas pārvaldes dati par strādājošo mēneša vidējo darba samaksu:
<https://stat.gov.lv/lv/statistikas-temas/darbs/alga>
- Valsts ieņēmumu dienesta apkopotā informācija par vidējām stundu tarifa likmēm sadalījumā pa profesijām:
<https://www.vid.gov.lv/lv/profesiju-atalgojums>
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2022. gada 19. oktobra direktīva (ES) 2022/2041 par adekvātām minimālajām algām Eiropas Savienībā:
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/PDF/?uri=CELEX:32022L2041>
- Starptautiskās Darba organizācijas 1970. gada 22. jūnija konvencija Nr. 131 “Par minimālās algas noteikšanu”:
https://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:12100:0::NO::P12100_INSTRUMENT_ID:312276